

Kereste Silenost Bacchus ... Nem találta,
Mámorát pihente valahol az árnyba.
"Hiába ne teljék az idő", gondolta ...
Maga is beült egy akantusz bokorba.
S intett Melamposnak ... gégejét mutatva
Elérté a kópé s új hordót vert csapra.
(Párja volt annak, mi üresen hevert ott,
Melyből minden cseppnyit Silen kikortyantott.)

Mopsus és Melitta szilaj dalba kezdtek:
Vidám szüretekről zengtek az istennek.
Bacchus meg csak ivott ... nyelvével csettentve ...
Piros lett az arca, tüzes lett a kedve.
"No, néhány kupával – szólt – hagyjunk is neki,
Tudom, a lemnosit főképen kedveli.
Míg megjő az öreg ... nézd a tábla itt van:
Számítsd ki Melampos, hogy meddig is ittam?"

"Tudod uram: "rózsa, nem terem a dudván" ...
Hogy tudjam? ... algebrát sohase tanulván ...
De annyit – mondotta – mégis kitalálok,
S ebben meg nem csalnak a természetes számok:
Annak az időnek *kétharmada* telt el
Mennyi Silenosnak ilyen hordóhoz kell,
Hogy kikvaterkázza az utolsó csöppig ...
Mert csak addig pihen, a míg teletöltik."

Silenos előbújt ... (Még beszélt Melampos.)
S menten odatartott telt billikomhoz.
Pezsgett-forrott ebbe' Lemnos mézes gyöngye
S a vidám istenre gyakorta köszönte.
Mind a maradékot egymaga megitta.
Daluk is bevégezték Mopsus és Melitta.
Üres lett a hordó ... Csönd ült meg a tájon...
Bacchust és Silenost elnyomta az álom.

Melampos meg számolt : ... "ha együtt innának ...
Két órával előbb nyakára hágnának
Egy ilyen hordónak. Csakhogy Bacchus úrra,
Mennyit most meghagyott, ép' *félannyi* jutna."
Rébusz volt e beszéd a szép Melittának,
Mopsus se értette s ma is számolnának,
Ha Melampos apó meg nem mondja nekik.

Lesznek közületek nyitját kik meglelik? ...
S megmondják – ami fő – "hogya *külön* isznak:
Meddig tart ily hordó Silennek ... Bacchusnak !?"